

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 42. Difficultates ex novæ disciplinæ proposito exortæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

nominant. Hic Vir tam profunda eminebat humilitate, ut huic oneri nunquam suos supposuisset humeros, nisi ipsemet Episcopus eidem ob oculos posuisset, quam gravem Deo redditurus esset rationem, si saluberrimum reformationis negotium sua præpediret pertinacia.

Sæc. XVII.
A. C. 1601.

§. XLII.

Difficultates ex novæ disciplinæ proposito exortæ.

Interea Ericus, prout promiserat, a summo Pontifice Clemente VIII. diploma impetrabat, vi cujus P. Desiderius Abbatiam S. Vitonis e solutiore disciplina ad primævum S. Benedicti institutum reducendi, ac reluctantes Ecclesiasticis etiam censuris coercendi facultatem obtinuit. Pontificiis hisce literis in Religiosorum confesso perlectis de opportunis hanc Reformationem ad exitum deducendi mediis agebatur, ubi plurimorum sententia eo abibat, per nova statuta Religiosos unice ad id compellendos, ut servatis tribus Votis absque Superioris permisso e Monasterio ad urbem nonnisi comitante socio exirent, simulque ea, quæ privatim possiderent, in commune referrent, cunctisque de omnibus ad mensam, & vesti-

*Chronic.
S. Bened.
tom. 4. c. 9.
fol. 183.*

Sæc. XVII. vestitum necessariis per Superiorem liberaliter provideretur, ac denique ipsum integrum foret, finito prandio animum honesto ludo recreare. Finita hac deliberatione Episcopus Monachos adesse iussit, eisdem indicta anathematis pena injungens, ut quivis pecunias pretiosa, quæ haberent, in medium proferrent, sponsione facta, quod si sani siue infirmi forent, deinceps nihil ipsis deesse pateretur. Jussis sine moræ parvare Monachi: dum vero de ceteris novæ disciplinæ articulis sensim exequendis agebatur, tantæ exin oriebantur difficultates, ut Pater Desiderius, cui novæ hujus reformationis summa nunquam probabatur, Episcopum supplex adiret, ut vel sui officii abdicacionem admitteret, vel aliis mediis Abbatix reformationem promovere studeret, cum nova hæc disciplina potissimæ parti sit odiosa, ac demum vulnus teneret, ulcus vero non sanaret. Igitur Episcopus iterato convocatis Clericis suis hac super re deliberat; non pauci tamen, atque inter eos P. Toroncius & P. la Tour, Jesuitæ, qui in Antistitis animum magnam habebant auctoritatem, severioris, quam proposita esset, disciplinæ proposito vehementer sese opponerent, asserentes, quod veteris regulæ rigorem cuncti præsentis Reli-

Religiosi ferendo impares essent : Sæc. XVII.
„Ferme omnium, addebat Toroncius, A. C. 1601.
„hujus Abbatiae Religiosorum indolem
„mihi perspectam habeo, quocirca spon-
„deo, quod intra semestre cunctos ad
„omnia, quæ ab eis honeste exigentur,
„omnino aptos reddere velim, dummodo
„alius post alium ad meum mittantur
„Collegium ibidem, me Ductore, Sacris
„vacaturi exercitationibus.„ His re-
posuit P. Desiderius, quod non modo
semestre, sed integrum etiam annum
illis lubens concederet, certus tamen
foret, quod nullus e Religiosis suis, nisi
forte unus aut alter, sese reformationi
sit subjecturus. Prævaluit quidem Je-
suitæ consilium, sponcioni tamen non
consonabat exitus; omnes enim Mo-
nachi sacras hæc commentationes obi-
bant, quin unus quidem de amplecten-
da nova disciplina cogitaret: hinc Pa-
ter Toroncius coram Episcopo fateri
cogebatur, nil aliud superesse, nisi ut
Abbatia in probationis domum conver-
teretur, in qua Tyrones in hujus disci-
plinæ exercitio adolescerent: de cetero
de pristina regulæ fervore nequidem
cogitandum, cum omnes illius severi-
tate absterrerentur: Attamen P. Desi-
derius ingenti Religionis zelo anima-
tus ita respondit, „hoc non hominis,
„sed Dei opus est, nihilque, quod su-
„perari

Sæc. XVII. „perari nequeat, S. P. Benedictus illi
A. C. 1601. „quos Deus vocat, imposuit. „ H
 auditis mox Jesuitæ vela vertentes ai
 bant, quod Pater Desiderius nihil pro
 poneret, quod non per plurima sæcul
 a S. Benedicti Filiis ad amissin fuisset
 observatum, sique hoc opus a Deo
 procederet, brevi optatus sequeretur
 effectus: Præterea Episcopo spondebant
 quod viginti quatuor scholares ætate
 ac scientia maturos suppeditare velint
 ut mox veterem Regulam professi Sa
 cerdotio initiari valerent. His ita con
 ventis sancitum est, ut juxta normam
 a P. Desiderio præscriptam reformationis
 initium daretur; unde quamvis Jesuitæ
 nonnisi quatuor Scholares submisissent
 hi tamen die vigesima Januarii Sacro
 habitu induuntur; jam tum esurialibus
 cibus mensa sterni, manuum labor re
 vocari, evulsisque florum radicibus le
 gumina seminari cæperant: nondum
 tamen singulares corporis afflictationes
 Novitiis imponebantur, sola adhortatio
 ne illis facta, ut ludibria, injurias, & ob
 jurgationes, quibus continuo ab anti
 quioribus Monachis, imo ipsis etiam fa
 mulis affligerentur, patienter tolera
 rent. Tam tenue principium exiguum
 perficiendæ Reformationis spem augu
 rabatur: haud parum tamen novi Ty
 rones in suo firmabantur proposito, dum
 Pater

Pater Blasius Valtierus, qui jam ante Sæc. XVII.
 triginta sex annos in Abbacia S. Agerici A. C. 1601.
 Prioris Officio fungebatur, novo huic
 instituto nomen dederat, cui etiam qui-
 dam juvenis, qui in Abbacia S. Vitonis
 jam a septimo ætatis suæ anno pro mo-
 re illius ævi habitum induerat, sese ad-
 junxit. Exacto autem tyrocini anno
 die trigesima Januarii anno reparatæ
 Salutis millesimo sexcentesimo omnes
 sex hi Novitii solemni votorum sponsio-
 ne sese Deo dicabant, præsentibus ipso
 Episcopo, tribus Abbatibus, quatuor
 Archidiaconis, cunctis ferme Canoni-
 cis, & Nobilium quamplurimis. Jam
 antea iidem Novitii juramenti religio-
 ne sese obstrinxerant, quod nunquam
 Religiosum, qui ad nova statuta exacte
 observanda animum non satis paratum
 exhiberet, novæ Congregationi coop-
 tare, nec Superiorem nisi Regularis ob-
 servantiæ studiosum eligere velint.

§. XLIII.

*Nova Congregatio sub nomine SS.
 Vitonis & Hydulphi a Pon-
 tifice confirmata.*

Jactis hisce fundamentis numerus eo-
 rum, qui novum hoc institutum am-
 plexi sunt, indies tantopere crescebat,
 ut hæc reformatio tandem firmo pede
P. Calmet
 Hist. Eccl.
 l. 33.
 Bullar.
 Cassin t. 2.
 consi. p. 645.